

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

UKRAINIAN LABOR NEWS

CORNER FRITCHARD AVE. & MCGREGOR ST.

The Provincial Library City

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

PIK IV.

4. 99.

СЕРЕДА, 13. ГРУДНЯ 1922.

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, DECEMBER 13th, 1922.

No. 99.

VOL. IV.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЛЬВОВІ.

Перший і другий день розправи (22 і 23. листопада).

Під таким наголовком львівська "Земля і Воля" з 26. листопада доносить:

Вже другий день відчитується акт обжалованих проти святоюрів. Довгий-довгакий акт з великими життєвими історіями кожного обжалованого про те, де він перебував, що думав, що писав і т. д. Се все є предметом обжалованих за злочин головної зради. Подробіці того обжалованих подамо при звіті з пересуду кожного з них, бо подавати його хочби в дуже великому скороченні ми не в спроможні та й ціла процедура обвинувачення нудила би читачів.

Обжаловани в числі 39 заняли місце перед трибуналом на 5-ох довгих лавках. На першому місці сидить посол Крулівський, далі Гросерова, котру буржуазна преса охрестила червоною Ольгою, далі Крилик, Сенік, за ними Гіжовська — а на самому заді стара вже газдиня А. Булькот і молода дівчинка О. Коцьківа.

Читане акту обжалованих йде здебільша монотонно без впливу на обжалованих, бо з сею книгою мали вони нагоду познайомити ся в тюрмі і кілька разів певно її перечитували. Велике зірнене судимі зрозуміло зробило се, що обж. Гіжовська засміяла ся трохи в тому місці, де акт обжалованих робить квестію з такої справи, що Гіжовська римо-католичка і Українка. Взагалі між обжалованими є 22 Українці і вони творять більшість на лаві обжалованих.

Розправу веде радник Ляйдлер, боронять адв. д-р Грек, Аксер, Дурач, Лберман, Л. Ганкевич, Давидяк і Присташ.

АРЕШТОВАНЕ ЗА... ЦВІТИ.

Не встигли ще обжаловани юривці засісти на лаві обжалованих, а вже приходить ся занотувати новий факт поліційного режиму в будинку окружного карного суду при вул. Баторого.

Саме коли впроваджувано обжалованих юривців на салу розправи, а горстка своїх обжалованих вижидала нетерпеливо, щоби їх побачити, впадо дві цвітки на перехідного обж. редактора Ураскі. То одна зі знайомих дівчат кинула їх йому на спомин, згадку, чи доказ симпатії — не знати. Така тиха маніфестація цвітами не подобала ся поліції і дівчина гірко її підлокутувала. В справу сю вмішав ся зараз директор канцелярії суду Веґеман і сам президент Гавель, що казав агентам відібрати картку вступу на розправу дівчині і її усунути з судового будинку. Се вистарчило агентам, щоби Цесельську — так називається дівчина — арештувати і відіслати її до розпорядимости поліції. Розплакану дівчину повів поліцей до дефензиві, на коритарі лишили ся тільки дві потоптані цвітки.

КОГО І ЗА ЩО СУДЯТЬ?

Дня 23. листопада стануло перед львівським карним трибуналом 39 людей обжалованих за державну зраду, які мусіли карати ся рік у в'язниці, щоби діждати ся суду від своїх класових противників.

Акт обжалованих закидає їм, що змагали до зміни сучасного капіталістичного ладу через перебрання політичної влади оружною силою та що змагали до відірвання Східної Галичини від польської держави.

Між обжалованими на першому місці є робітник, бувший член П.С.С. лівіць з Варшави Степан Крулівковський, вибраний 5. листопада посланцем до союму з комуністичної лісти у Варшаві. Крулівковський, псевдоніми "Циріан" і "Кро-

ОТВЕРТИ ЛИСТ ОБЖАЛОВАНИХ ДО МІНІСТРА.

Ув'язнені в т. зв. святоюрській справі робітники, селяни і студенти, яких процес у Львові вже розпочав ся, вислали ще дня 26. серпня с. р. отвертий лист до польського міністра справедливости, про який щойно тепер довідуємо ся. Лист, цілий удокументований фактами, подає цілий ряд надужит з боку поліційних і судових властей (судія Гут) супроти підписаних. З листу довідуємо ся, що обжалованих ставит ся перед суд за принадлежність до комуністичної партії, між якими значна скількість до неї не належала і мило сего просідила зверх 8 місяців в тюрмі, а решта ще і досі в ній, караєть ся поверж цілий рік. На випадок відмови уморена розправи (бож годі посудувати людину о головному зраду за се тільки, що вона

має свої переконання як комуніст), лист домагаєть ся: 1) негайного звільнення хорих, що впрочіт робили царські і окупаційні уряди, 2) звільнення тих, проти котрих нема доказів, що вони належать до комуністичної партії, 3) звільнення решти за кавцією і 4) негайного переведення розправи. Як знаємо, лист сей не викликав ніяких успіхів, бо всі юривці ще й досі карають ся в тюрмі, а за людське трактування поліційного в'язня мусіли переводити чотири рази голодівку.

Окружний суд у Лодзі засудив робітників Скиншецкого, Мініха та Хенціньского на 4 роки, а Стасяка і Центковського на 3 роки тяжкої в'язниці. Вони були арештовані на зборах гуртка "Спартак".

ВІЩЕ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В ВІННІПЕГУ

ДЛЯ ВШАНОВАНЯ ПАМ'ЯТИ ПОГИБЛИХ УКРАЇНСЬКИХ РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

В минушу суботу вечером, дня 9. грудня с. р., відбуло ся в Українськiм Робітничiм Дoмi в Винніпегу масове віче українських робітників для вшановання пам'яті погиблих революціонерів-героїв в Східній Галичині — товаришів Івана Цепка, Степана Мельничука і Петра Шеремети. Віче розпочалося похоронним революційним гимном "Ви жертвою в бою нерівним лягли", який відіграла і відіспівала рівночасно діточа мандолина оркестра при Укр. Роб. Домі. На знак пошани для погиблих героїв всі присутні вислухали похоронний марш стоячи. Промовляли на вічу тт. Шатувський, Попович і Німілович, представителю тов. Навізівський. Підчас промов бесідничий, а особливо підчас відчитування передсмертних листів розстріляних героїв Ст. Мельничука і П. Шеремети, неоднораз і недержавно присутні покотились сльозами по лицю. Взагалі цілий настрій віча був не такий, як звичайно буває, але святочний, повитий сумом по умерших революціонерах.

На вічу зібрано на поміч політичним в'язням в Східній Галичині і взагалі на підтримку дальшої революційної боротьби проти польських панів — поверж 500 доларів.

Віче ухвалило одностайно через повстанє з місць слідувачу резолюцію:

"Ми, українські робітники міста Винніпегу, зібрані дня 9. грудня на масовім вічу для вшановання пам'яті галицьких революціонерів Степана Мельничука, Петра Шеремети, розстріляних польсько-шляхоцькими катами 11. листопада в Чорткові, Івана Цепка і всіх прочих галицьких революціонерів, погиблих в бою за освободженє селянських і робітничих мас Східної Галичини з соціальної і національної неволі, заявляємо перед цілим світом, що пам'ять поляглих безсмертних героїв, наших братів і товаришів будемо по вік берегти і шанувати і всіми нашими силами будемо помагати боротьбі з польсько-шляхоцькими гнобителями, за здійсненє тих ідеалів, за які вони охотно віддали своє життя.

Вічна слава прагнущим революціонерам-борцям! Слава революціонерам-борцям, що томлять ся в тюрмах польсько-шляхоцького переможця-ката! Нехай ростуть ряди нових борців-мстників! Нехай жінє свобідна робітничо-селянська Галицька республіка в залузі з Радянською Україною!

Віче закінчилося пізно вночі відспіванєм "Інтернаціоналу".

ПРОТИПОЛЬСЬКІ ДЕМОНСТРАЦІЇ НА УКРАЇНІ.

Берлінські газети з 6. листопада с. р. приносять таку телеграму з Харкова:

"Ціла преса Радянської України почала острій похід проти Польщі. Причиною сього походу у Східній Галичині. Часописи люто нападають на поляків і домагають ся активного виступу проти польського варварства в Західній Україні. В усіх більших містах Радянської України відбувають ся демонстрації під гаслом визволення Східної Галичини. В Харкові промовляв в часі демонстрації представник В.У.Ц.В.К. і сказав між иншим, що "випари гарячої крові Українців Галичини кличуть до неба о помсту". Подібні демонстрації з пристрасними національними промовами відбули ся в Києві, Полтаві, Одесі, Кременчузі і т. д. Радянські влади йдуть на руку сьому національному рухові, який носить стихійний характер і зєдинює всі українські політичні табори".

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

VII. Всеукраїнський Зїзд Рад скликаний на 10. грудня.

В.У.Ц.В.К. рішив скликати VII. Всеукраїнський Зїзд Рад 10. грудня. Порядок дня зїзду обнимає звіти В. У. Ц. В. К., Раднаркома, У.С.Н.Х., Наркомзема і звіт о радянськiм будівництві.

Визнанє Радянської України Німеччиною.

Дня 5. листопада с. р. для Німеччини перестала існувати петлюрівська Україна. Того дня наступило поширенє Радянського договору на Радянську Україну і підписанє відповідного протоколу між представником німечького міністерства закордонних справ бар. Мільбраном та представником Радянської України Авеємом. Згідно з тим протоколом, всі взаємні права і зобов'язання, встановлені Радянським договором для Німеччини і Росії, поширюють ся також на всі федеративні Радянські Республіки а в першу чергу на Радянську Україну.

Закордонне представництво С.С.Р.Р.

Львівська "Земля і Воля" доносить: Представник У.С.Р.Р. в Чехословаччині М. Левичський, як нам передають, назначений представником від всіх Радянських Республік в Чехословаччині, від майбутньої "Спілки Соціалістичних Радянських Республік".

Одночасно нам передають, що не лише в Чехословаччині, але і в Австрії, на Балканах, в Італії і Польщі представників від С.С.Р.Р. призначають Україна.

Поворот петлюрівців на Україну.

До Чернигова прибула партія петлюрівців, амнестованих радянською владою. Більшість з цих прибула з Польщі.

Димісія сербського кабінету.

БЛГОРОД, 6. грудня. — Прем'єр кабінету міністрів Пасич подав ся до димісії.

З МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ В АЛБЕРТІ.

Майнери в Новій Скошії обшюють страйкующим товаришам поміч.

КЕЛГАРИ, 9. грудня. — Дж. Б. Мек'Леєн, секретар-скарбник 26. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" в Новій Скошії, прислав вчора до урядників майнерської юнії телеграму, в якій обшює поміч східно-канадських майнерів в поборюваню "інджонкшену", який наложено на майнерську юнію в околиці Едмонтону.

Раїна знова арештований.

ЕДМОНТОН, 8. грудня. — Організатор майнерів в околиці Едмонтону Вільям Раїна зїстав вчора знова арештований мійською поліцією під закладом, що перешкадаж їдущим в автомобілю майнерам (скебам) до роботи в майні Стандард.

Раїна був вже раз арештований провінціальною поліцією, однак зїстав випущений на поруки.

Судія узнав Раїна винним.

ЕДМОНТОН, 10. грудня. — Вільям Раїна, віцепрезидент 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка", зїстав узятий вчора в поліційнім суді винним за "волоктиство", бо перешкадаж "мирному майнерові" їхати до роботи. Раїна мав отворити автомобіль, в яким їхали страйкуючими до роботи, і спитати: "Чи є тут які скеби?" Присуд відложив судія на пізніше.

ПОБІДА РОБІТНИКІВ У ВИБОРАХ В НОВІЙ ЗЕЛАНДІЇ.

ВЕЛІНГТОН, Н. З., 8. грудня. — Послідній вислід загальних виборів в Новій Зеландії виказує, що правительство має 35 просельських місць, ліберали 19 а робітники 17. Сей вислід не є ще повний.

Як стоять справи до тепер, то правительство здебудує 2 мільдія і втратило 7. робітники здебудує 7 мільдія, а ліберали втратили 5 мільдія і здебудує 4. Парламент в Новій Зеландії складаєть ся з 80 послів, з котрих 4 є тубільцями.

БЕРЛІН, 7. грудня. — Безробітє в Німеччині зростає з кожним днем і прибере небагато такі розміри, що катастрофа стане неминучою. Через фінансову кризу багато заводів і фабрик будуть припинені в часті або зовсім припинити працю. В самім Берліні починаєть ся під теперішню пору шу найменше 50.000 безробітних.

ПРОПАГАНДОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ Р.З.Т.

Щодним винніпегського відділу Р.З.Т. відбуветь ся в неділю 17. грудня в Укр. Роб. Домі о годині 2.30 по полудні МАСОВИЙ ПРОПАГАНДОВО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МІТІНГ.

На сiм мітингу буде обговорюватись значне і завданє Робітничого Запomoгoвoгo Товариства та інші організаційно-просвітні справи. Говорити будуть тт. В. Колісник і М. Шатувський.

Вступ вільний як для членів Р.З.Т. так і для нечленів. Приходить товариші робітники і робітничі на сей мітинг якнайчисленніше.

Заряд.

ЗІЗД СТОВАРИШЕННЯ УКР. РОБ. ДІМ.

До філій і відділів Товаришєння Українськiй Робітничiй Дiм. Дорогі Товариші!

Екзекутивний Комітет Стoв. Українськiй Робітничiй Дiм отрим повідомляє всі Філії, Відділи і Загал Членства Товаришєння, що слідуєчий регулярний річний Зїзд Стoв. У.Р.Д. відбуветь ся на днях 15, 16 і 17 січня 1923 р. в салі Українського Робітничого Дому в Винніпегу.

ПРОГРАМА ЗІЗДУ:

1. Отворенє зїзду.
2. Вибір президії зїзду.
3. Вибір верифікаційної комісії і провіренє повновастей делегатів.
4. Справозданє заряду Стoв. Укр. Роб. Дiм.
5. Справозданє адміністрації "Укр. Роб. Вістий".
6. Справозданє заряду "Пролеткульту".
7. Справозданє Центр. Орг. Комітету Секції Жен.-Робітниць.
8. Справозданє делегатів філій і відділів Стoв. У.Р.Д.
9. Вибір комісії: контрольної, маєткової, просвітньо-пресової, організаційної, статутової, резолюційної і фінансової.
10. Засідання комісії і їхні справозданя.
11. Українські робітничі і фермерські дома в Канаді.
12. Робітничі діточі школи.
13. Орган Товаришєння Укр. Роб. Дiм.
14. План праці Видавництва "Пролеткульт" на слідуєчий рік.
15. Робітничє Запomoгoвe Товариство.
16. Організація жєнщин-робітниць.
17. Організація фермерів.
18. Справа допомоги визвольної боротьбі в Східній Галичині.
19. Справа технічної помочи Радянській Україні.
20. Рєвізія статута Стoв. У.Р.Д.
21. Вибір заряду і контрольної комісії Стoв. У.Р.Д. і комітетів на 1923 рік.
22. Закмченє зборів.

Програму належить добре обговорити перед зїздом.

Філії і Відділи Товаришєння повинні сю програму добре обговорити на своїх зборах і перед зїздом надіслати до Екз. Комітету Стoв. У.Р.Д. свої пропозиції що до найкращішого розв'язаня і поладженя поставлєних в програмі справ.

Право представництва.

Філії і Відділи Товаришєння, включаючи і всі Відділи Секції Женщин-Робітниць мають право вислати одного делегата, або одну делегатку за кожних своїх 25 членів або членкинь, або частину сего числа (коли Відділ числить менше чим 25 членів або членкинь, то все має право вислати одного делегата). Товариства, що є членами Стoв. У.Р.Д. мають право вислати по одному делегатові з правом рішаючого голосу.

Братні делегати від товариств і посторонних організацій, а також члєни Товаришєння, котрі не є делегатами, мають право дорадчого голосу, можуть брати участь в дискусіях, давати пропозиції, але не мають права голосувати, хіба, що в деяких справах таке право буде їм данє рішенєм уповномочєних делегатів.

Делегатки Секції Женщин-Робітниць.

Відділ Секції Женщин-Робітниць повинен подбати про висилку своїх делегаток де се може, а де неможливо вислати від Відділу своєї делегатки, то належить дати повновасть делегатові від Відділу Стoв. У.Р.Д.

Делегати від фермерських товариств.

Екзекутивний Комітет ширю запрошує на сей зїзд представників фермерських товариств, які повинні взяти участь в зїзді, вислаючи своїх делегатів зпоодинок, або по кілька товаришів спільно.

Назиска вибраних делегатів належить подати до відома Екз. Комітету перед зїздом.

З товариським привітом,
Екзекутивний Комітет
Стoв. Укр. Роб. Дiм.

НОВІСТІ! - ПЕРШИЙ РАЗ - НОВІСТІ!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Роб. Дому

— відіграє —

В СУБОТУ, 16. ГРУДНЯ, В УКР. РОБ. ДОМІ

знамениту драму в 3-ох діях Шелома Аші п. н.

БОГ ПОМСТИ

Штука "Бог Помсти" належить до найбільш серйозних драм в світовій літературі. Грана з великим поведженєм на всіх європейських профєсiональнiх сценах. На укр. сцені в Винніпегу ся штука виставляєть ся перший раз. Кружок докладає всяких старань, щоби сю штуку виставити як слід, — так само як попередні вистави в сiм сезоні на сцені Укр. Робітничого Дому в Винніпегу.

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНІ МІСЦЬ: 55, 40 і 27 ЦЕНТІВ

(включаючи военну таксу.)

ДІТЯМ ПОНІЗШЕ 14 ЛІТ ВСТУП ЗАБОРОНЕНИЙ.

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришене “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщені в газеті рукописи не звертаєть ся, хіба що дописувач
визначно зазначає, що бажає звороту своєї рукописи на випадок її
залучити до друку.

ПОРА ВЖЕ ВСІМ ПРОЗРІТИ.

З двох останніх чисел “Українських Робітничих Вістей” читачі мали нагоду докладно довідати ся про те, як зловлено, суджено і розстріляно перших революціонерів-героїв в теперішній боротьбі за визволення Східної Галичини з польсько-шляхецького ярма — світлої пам'яті незабутих товаришів Степана Мельничука і Петра Шеремету. Ся велика історична подія була докладно обговорена і ми не маємо на думці тут її переповідати. Ми можемо лише висловити свій великий жаль, що не стало між живими наших найліпших товаришів, які всецього віддали себе справі визволення українського працюючого людю в Східній Галичині з польсько-шляхецької корми, що не стало між живими дірних революціонерів, які посвятили навіть своє жите за визволення того людю. Хоч знова з другої сторони — згинувши борці-революціонери лишили нам заповіт, що не треба нам сумувати по них, а треба продовжати і докінчити розпочате ними діло, і після сего ми повинні застосувати ся.

Але не про се ми хочемо на отсім місці говорити. Ми хочемо вказати тут на підставі того, що мало місце в першій половині листопада в Чорткові, на одну неважливу річ — коштом крові розстріляних борців за визволення Східної Галичини темні людю в Канаді, Злучених Державах і у Відні роблять собі інтерес. В Канаді з Назаруком а в Злучених Державах без Назарука стягають з добродушних, левковірних людий тисячі доларів для гуртка неробів-паразитів у Відні і при тим безслідно заявляють, що сі гроші йдуть на саму революційну боротьбу в Східній Галичині. Так безлично пише американська “Свобода” і інші чорносотенні газети.

В статі “Хто веде революційну боротьбу в Східній Галичині”, поміщеній недавно в “Українських Робітничих Вістях”, ми писали, що революційну боротьбу в Східній Галичині можна поділити на дві категорії. До першої категорії треба зачислити окремі підпани панського збіжжя і самих фільварків, підкладане динаміту під мости і залізничні тори, перериване телеграфних і телефонних получень і т. и. Сю роботу виконували самі галицькі революціонери. До другої категорії ми зачислили таємничі кінні відділи, добре по військовому уоружені, які не знати звідки появилы ся на терені Східної Галичини і повели боротьбу проти польських панів організовано і на велику скало. На підставі відомостей, які ми тоді мади, ми сказали, що сі кінні відділи прибули з Радянської України і перед переважаючою силою польського війська назад туди відступили. Тому, що вони знали добре терен Східної Галичини, можна було судити, що вони були Галичанами. Процес проти покійних героїв Мельничука і Шеремету якраз і виказав, що хоч сі товариші і мого інших були Галичанами і служили навіть в галицькій армії, в останніх роках вони перебували на Радянській Україні і звідтам переправили ся до Східної Галичини на боротьбу з польськими панами, знаючи наперед, що в разі їх зловлення, їх чекає смерть. Ось і маємо документальний доказ, хто віс революційну боротьбу в Східній Галичині!

Про се повинен тепер довідати ся кожний український робітник і фермер в Канаді і Злучених Державах. Т найтемніший повинен тепер прозріти і пізнати, що гріш даний в руки Назарука чи якого иншого панка для Петрушевича у Відні — не йде на поміч визволенню Східної Галичини. Т найтемніший повинен тепер пізнати, що Петрушевич і Ко, для яких левковірні людю складають гроші, не мають нічого спільного з дійсною боротьбою за визволення Східної Галичини — з революційною боротьбою.

Кожний повинен раз на завжди собі запам'ятати, що виводити ся можуть лише ті, що борять ся, що ворога можуть побідити лише ті, що проти него повстануть. Такими борцями є власне ті товариші, що прийшли до Східної Галичини з Радянської України, як також і ті галицькі товариші, що ім прийшовши з Радянської України революціонери помагали. А Петрушевич його безробітні “міністри” у Відні знають лише бити поклоби перед ними, що самі віддали Польщі Східну Галичину, а революційної боротьби вони не узяють і так само готові її здущити, як се роблять тепер польські пани в Східній Галичині.

Всі українські робітники в Канаді і Злучених Державах повинні вже раз прозріти і побачити, хто дійсно бореть ся за освободження Східної Галичини з шляхецького пазурів, а хто лежить гнилою колодою і се живе ружко того пана, що сам віддав польсько-шляхецькому катови Східну Галичину! Повинні вже раз побачити се всі робітники і не дати ані цента гнилим трутням у Відні!

ЧИТАЙТЕ І БЕРІТЬ СОБИ ЗА ПРИМІР!

Повніше містимо лист, який принесла минувшю суботи по полудни до редакції “Українських Робітничих Вістей” 14-літня товаришка Анна Гнатів, учениця V. класу Робітничої Дітчої Школи при У.Р.Д. в Вінніпегу. Лист сей звучить:

Вінніпег, 9. грудня 1922.

Дорогі Товариші!—

В суботу я увільнена від науки в англійській школі і мала час переглянути “Українських Робітничих Вістей”. Я прочитала в них статю п. н. “Герої Революції”. Мені не легко було се читати. Мене статя зворушила так, що я застановилась на хвилю. Я думала з великим смутком, що наших славних героїв убивали, і з радістю, що вони так гордо і сміло дали своє жите за народ. Я сейчас пішла до скринки, де я складала гроші, котрі давали мені родичі як я шшла на пікнік або на збаву. Сі гроші я щадли і складала в ту скринку. Я взяла гроші і спитала маму, чи позволити мені дати на те, що я задумала. Мама здиворано запитала, на що? Я мала в скринці три долари (\$3.00) і хотіла дати одного долара на пам'ятник для наших покійних героїв а два долари на поперте революції. Мама сказала: “Дитино, ти червон на зиму не маєш”. Я відвернулась від мамі і сльозы покотили ся мені по лицю. Мені пригадалися останні слова, ті, котрі з уст героїв вийшли в останній хвилі. Я маму знов попросила і сказала: “Мамо, не жалуй лару” доларів. Правда ті герої віддали все, що ім найміліше, навіть жите своє дали для народу”. Мама тоді сказала, що се мої гроші і я можу з ними зробити, що я хочу. Я подякувала мамі і сказала їй, що я дам свою лепту на пам'ятник для героїв і на поперте революції.

Піста! піста нашим ворогам за наших товаришів героїв! Желая скорого і щасливого успіху.

Продетарка Анна Гнатів.

(Тут слідує дописка, в якій молоденька пролетарка просить, щоби сего листа не подавати до газети, тому щоби хто не подумав, що вона хоче себе “уславити”. Однак пізніше товаришка згодилась на поміщення її листа в “У.Р.В.”)

Так поступила без нічийого закликну молоденька 14-літня товаришка!

А що ми на се, дорослі товариші і товаришки?! Кілько ми жертвували на піддержку революції в Східній Галичині? Кілько ми зложили на поміч політичним в'язням, які мучать ся і гинуть в польсько-шляхецьких тюрмах і таборках?

Українські робітники в Вінніпегу, зібрані минувшю суботи вечером на вічу в пам'яті погибших революціонерів-героїв в Східній Галичині, зложили на поміч політичним в'язням в Східній Галичині поперх 500 доларів. Хайже кожда місцевість в Канаді піде за приміром Вінніпегу і уоружить подібне віче в пам'яті погибших героїв та зложит певну суму на поміч політичним в'язням, які томлять ся в польських тюрмах.

Повиший лист і жертва молоденької 14-літньої товаришки з Вінніпегу хай буде приміром і захоотою для всіх в сім так великим ділі!

БУВШІ ЛЮДИ.

Приповідка каже: “Дай боже все уміти, але не все робити”.

Майже всі верстви капіталістичного суспільства знають і повторять сю приповідку, але тільки одиниці стареють ся бодай до певної міри поступають згідно з нею.

Аристократична клася бувшю царської Росії за танцями, балами, сплетнями не мала часу подумати про “автрийський день”.

Тай пошто? Для князів, графів навіть така річ як “думати”, була чимсь цинічним. За них мали думати адвокати, управителі, “Світле чоло його сіятельства” ніколи не повинно зморщитись від думки.

І вони танцювали, веселились... і не смудили як владив грім революції.

“Спасай ся, хто може” — був їх одинокий лозунг в жовтєвній дні.

І вони “спасались”. Всі вони мандрували гуртом і зооподібна, водою і сушею, отворто і “негалеально” до... демократичної культурної центральної та західної Європи.

Європа прийняла їх, але запитала: — яку роботу ви фахили, панове, знаєте?

“Милі, роботу? Ви се серіозно говорите, чи жартуете, ясно-невозможна, демократична панів?”

І демократична Європа їх не зрозуміла. А графи і князі оцаром своїм не врили, що перед ними “культурна” Європа, та сама Європа, яка за “добрих часів” так гостинно їх витала з “почетними караулами”.

І посунади князі, графи і... типисьменники до “Денкіна на Юг Росии”.

Подивив ся Денкін на се “сіятельне племя” і дав йому роботу. Створив з них “Осваг” (“Освідомітельное Агентство”) при своїй армії. Се агенство мало “освідомляти” селян в тим дусі, що тільки тоді селянам буде добре, коли вони віддадуть назад землі князям, графам і поміщикам і поставлять знова царя.

Чули князі і графи, що большевики сидітьши воюють а агітаційно-освідомляючою роботою, чим багнетами і вони почали собі тої самої. І нічого не вийшло. Видав “Осваг” брошуру “Разговор белогвардейца с красноармейцем”, прочитав її Денкін і приказав: “Немедленно выгнать вон этого осл”, тобто написавшого ту брошуру.

Але з прогнанем одного сіятельного ослася осяча порода “Освагу” не змінилась і Денкін видав такий приказ:

“Приказую полковникови Енгельгарту негайно розігнати всю ту сволоху. Осваг в очей порядних людий все більше і більше стає посміховиском і збіговиском всяких негідників і прихвостнів”.

І знова опинились сі “негідники і прихвостні” в гостях демократичної Європи, а за ними прирідантєлись і денкінські “порядні людю”. І знова ні Ев-

ропа їх не зрозуміла, ні вони Європи.

Де їх тільки нема? В Парижі, Берліні, Римі, в Югославії, Болгарії, Константинополі, Китаю, Японії, Корей.

Що вони там роблять? Служать в кабарегах, ресторанах, готелях, домах розпусти, а то просто крадуть або займають ся шпільнажею. Всі ї дурають ся, всі від них втікають або гонять від себе, даючи відвічного. Туреччина гонить їх до Болгарії, Болгарія до Югославії, балканські краї гонять їх до країв антанті, антанта планує пересилити їх до Бразилії і Канади, але і Бразилія і Канада їх дурають ся.

Бо се є гній, непотрібні видиски феодального суспільства, яким нема місця навіть в капіталістичнім суспільстві.

Ніна Петровська малює в газеті “Накануне” картину живої дні в Римі сих “бувших порядних людий”.

“Треба йти. Ви куди? — Я? в “жовтєвній дні”. Так називають самі мешканці спільне помешканє Червоного Хреста.” (В царській Росії “жовтим домом” називали дім розпутів).

Приміщенє Червоного Хреста, се один з незаних “ше Дантові пекельних кругів, каже автор.

Панує в тим “жовтім домі”, який мистить ся в дівім крилі посольської палати — шпільнаже, лизобільство, підлібство і страх перед властю того дому.

“Все битком набите, сплять на підлозі в коридорі, під-скодами.

Ноів ковчег, — всі вороги, чоловіченанвисники: часами і долошки — збиті в купу.

Генерали, офіцери, дами, актори, підєкорші, манікюрші, кельнерки з російських кабарегах, бувші людю, розбиті старці”.

Всі вони “шукують роботи, занятія”.

Самі вони не уміють знайти роботи і тому звертають ся до “жовтого дому” (до Червоного Хреста).

Ось сцена в “посольстві” неістнующего вже 5 літ правительства:

— Знаете, я не привик до добродійности... я хотів би найти роботу...

— А ви хто такий?

— Я бувший штабський генерал...

— Зголосіть ся до Червоного Хреста, там знаходять роботу. Наприклад, у виноградишках маркіза М...

— Се значить землю копати?... Я не можу. У мене є застаріла подагра (панська хвороба).

А дальше?

— А ви хто? Доктор? — Тут от треба кельнера до одного російського кабарегах.

— А ви? Танцюристка? Зголосіть ся до Сарі Лін, або до моїх знакомих, ім треба наньки.

І так день за днем. На вході “жовтого дому” стоїть

бронзова статуя Канова і... “плаче щирими сльозами над безтааланною російською головою”.

Не тільки плаче, але і питає та сама на свої питаня відповідь:

— Куди, і чому ви втікає? Росіянин повинен жити в Росії. Землю у вас відобрали? Аде-ж ви не умієте її обробляти? На що вона вам? Вам придасть ся тільки три аршини. Шубу у вас хтось відібрав та брилянти? Аде-ж ви все одно появиться на страшній суд голими.

Ось телеграма з Парижа від 5. грудня доносить, що граф Михайл Толстой, бездарний син талановитого батька, танцював 4. грудня в фешенебельнім парижьким кабарегах. Танцював не сам, але в товаристві “мадам Спиродович”, жінкою бувшого шефа царської гвардії і кримського генерал-губернатора, та з князем Оболенським, танцювали і забавляли парижську буржуазію. А царський швагер Олександр

Михайлович був допущений подивитись на їх танець лише підчас проби.

Значить, навчить біда ворожити; як нема що в рот вложити.

Та й чому-ж би не потанцювати та не покловничати графам, князям та княгиням перед європейською буржуазією?

Однак се тільки одиниці з них уміють по “демократичному” підкідати ногами, а решта догивають в “жовтих домах” Константинополя, Риму, Парижа... Коли вони в там комусь надокучать, то чиясь невидима рука садовить їх на корабель і веде.

Куди? Кому вони потрібні? Ніхто не відповість на сі питання... Лише кілька днів після відходу корабля в море наспіє “спізнена” телеграма: “Десь на Середземнім морі, або коло Корей загопили ся корабель з російськими втікачами”.

Затопив ся і забрав за собою всі нитки в воду.

революція в 60-тих роках не у-сунула цілком феодалізму. Земля здебільша осталась в руках шляхти, котра внарендовує її селянам а саме розділену на малі парусі. Селяни звичайно половну живн звертають землемласникам. Тяжкі умови аренди примушують часть родни арендарів шукати зарібків в індустрії.

По війні настала криза. Потреба армії зменшилась, російського ринку не стало, на китайському появилась конкуренція Америки, Англії а в останніх часах і Німеччини. Задля високої валюти зросла дорожнеча. Японія стала дорогим краєм. Зменшенє експорту спричинило і зменшенє продукції. Наслідком того зродило безробітє. За тим прийшло до конфліктів між підприємцями і робітниками. Брак зарібків в промисловості заострив і відносини на селі, яке ранше знайшло там занятє. Розпочались заворушення на селі. Уряд старав ся їх стлунити при помочи війська.

Робітничий рух еще молодий і терпить під впливом синдикалістичних теорій на хоробу “аполітичности”. Фактично привідє шляхти не знесені. В війську і бюрократії переважають її впливи. Вона бере теж участь в торговлі і промисловості, без огляду на се, чи вона займає якесь урядове становище. Тим то вняснює ся зростаюча в останніх часах криза в армії і уряді.

Компартія еще слаба і має еще мало членів. Буржуазія хватает ся всіх засобів, щоб не допустити до “інвазії” большевизму. Зараз вона приготувала закон на вір антисоціалістичного закона Бісмарка, що має унеможливити всяку агітацію і коаліцію.

Японський уряд використовує некорисну природу краю та вполює в маси погляди про коначність експанзії, бо сама Японія, котрій не хватє ні сирівців, ні земельних продуктів для так великого населення, не може його вживити. Однак спроби колонізації Японії в Корей, Манджурії і т. д. не мали успіхів. Японці не можуть привикнути до клімату в сих краях і принорвотитись до обстанови.

Проти сього дуже сильного імперіалістичного напрямку ведеть ся антимілітаристична пропаганда, яка використовує податковий гнет, спричинений удержавленем великої армії і флоту. Однак сего ліберальна опозиція не в силі перемогти імперіалістичні партії, а робітники еще за слабі. Тому теж треба числитись з тим, що японський імперіалізм вилачив в короткім часі нові заворушення на Далекому Сході.

Агресивний японський імперіалізм спричинив вже тедег великий хаос на Далекому Сході. Корей відчуває ярмо накинєне їм по російсько-японській війні. Японці забрали корейським селянам землю, яких тепер експлуатують. Японські капіталісти привластили собі залізничні, гірничі заводи і другі галузи промисловости. Еманципаційний рух в Корей все зростає, Японія стараєть ся його здусити при помочи війська. Кореяців однак і се не лякає.

В Китаю Японці використовують горожанську війну для своїх цілей і опановують північний Китай. Тут японські капіталісти мають суперників в американських капіталістах. На разі однак американські капіталісти еще далеко і тому Японія з ними не числить ся. Мимо постанов Вашингтонської конференції вона фактично є еще тепер тримає Шантунг в своїх руках.

Вуголь і руду забезпечив собі японський капітал в південній Манджурії.

Передовсім Японія звернула свою увагу на Сибір. Однак надії, які вона поклала на російську контрреволюцію не сповнились. Червоної війська

(Докіченє на 4-й сторині.)

ПОДІ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Під таким наголовком містить львівська “Земля і Воля” з 19. листопада с. р. статю, якої більше як дві пятих є сконфісковані. Статя ся звучить:

Східна Галичина переживає скрутні часи. Війна знищила її найбільше. Военні операції, які вели ся тут від 1914 року поинчили цілі села та міста, які й досі ще не відбудовані.

Мирова конференція та міждержавні мирові трактати і до сі не вирішили праводержавного положеня сеї країни. Польща по думці та сути сих міжнародних конференцій, договорів та права являєть ся тут тільки виконавцем поручень антанті. Виконанє сього порученя спираєть ся перш усього на мілітарній силі польської армії.

(Сконфісковано.)

В цілій Східній Галичині нема ні одной ради громадської, якаби вийшла з вибору громадян. Скрізь се наказні вийти та комісарі або тимчасові громадські “байрати”.

В цілій країні о мішаному населеню, де Поляки становлять меншість — вся адміністрація, шкільництво, все публічне і громадське жите носить знамя виключно польське.

До національної та політичної неволі причлчуєть ся ще й економічна руїна більшости населеня країни. Викладанє зі служби українських службовиків, їх люкват, бойкот та неприявнанє їх приватними польськими підприємцями, колонізація польським військом та Мазурами східногалицьких сіл, все се створює той запальний матеріал.

(Сконфісковано.)

Польща, щоби зберігти так у краю як і на міжнародному ринку свій престиж і силу, рішила ся перевести у сему краю вибори до варшавського союму і сенату.

Українське населенє відмовило ся від сих виборів. Польща рішила ся мимо всього перевести не тільки вибір своїх польських послів, але й українських.

(Сконфісковано.)

Появили ся масові арештованія, в тюрмах опинили ся тисячі інтелігенції, селян і робітників. Всіх арештованих налічуєть ся на десятки тисяч.

На села вислано маси війська. В краю заведено вимкові наглі суди, створено майже стан облоги. Серед такої атмосфери переведено вибори. Послами

вийшли сі, які станули на сторону буржуазної Польщі та сучасного режиму. Побідили буржуазні польські та жидівські сконфісковані. Статя ся звучить:

Не вийшов ні один посол комуністів, бо всі комуністичні агітатори і кандидати та виборчі комітети опинили ся в тюрмі.

Польська адміністрація і дефензива вибрала аж 5 “українських” послів і то хліборобів, а назвиска їх довший час держано у великій тайні. Шойно тепер їх оголошено і показуєть ся, що се людю — до яких не признаєть ся ніка партія, ні який суспільний гурт.

Щоби сі людю були представниками українського населеня — в се не вірити навіть і сама польська суспільність, і вже тепер польська преса з сим не криєть ся.

Се не змінило відносин в краю на ліпше. Протино антантізм заострив ся. Національна боротьба жевріє дад, а класова поглиблюєть ся та захоплює чимраз ширші круги населеня.

Саме тепер розстріляно присудом наглого суду в Чорткуві Шеремету і Мельничука за ширенє терору і противиборчу агітацію. У Львові третій тиждень ведеть ся процес проти Федака і його товаришів за державну зраду та намір вбити Писудського і вевести Грабовського. Незабаром, бо 23. листопада пічнет ся використання великий процес проти юривців, учасників комуністичної конференції у Львові в серпні минулого року.

Се все свідчить про ненормальні відносини у краю. Останні вїсти з Варшави доносять, що генералови Галєрови поручено поробити всі зарядженя, щоби повернути мир в краю. Маємо отже фактично військову диктатуру.

(Сконфісковано.)

Польща сама знаходить ся в скрутному положеню. Економічне її положенє важке. Польська марка постійно паде, дорожнеча в краю зростає, недоволєне населеня збільшаєть ся. Загранічні довги з дня на день зростають. Сама польська суспільність не знає виходу з сього положеня, та стогне в ярмі чужого, головню французького капіталу. Що значить бути зданим на чужу ласку — се знає і відчуває і сама Польща. (Сконфісковано до кінця четверту часть статі.)

ЯПОНСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ.

(Кореспонденція до “Українських Робітничих Вістей”.)

Імперіалістична війна спричинила цілковиту зміну відносин на Далекому Сході. Імперіалістична царська Росія щезла, Німеччину тимчасово усунєно від участі в боротьбі о південні нових територій, антанта занята своїми ділами а Америка доволі далеко. Тому то лише Японія може там вєсти активну політику.

Капіталістичний розвиток Японії шов в останню частю дуже скоро. Последня війна Яого еще приспільняла. В війні з Німеччиною зросли потреби Японії в военних матеріялах. Крім сього Японія доставляла підчас війни военні матеріяли царській Росії а від вступленя Америки у війну, вона завовувала і китайський ринок. На

ПЕРШИЙ, ДРУГИЙ І ТРЕТІЙ ІНТЕРНАЦІОНАЛИ.

Історичні матеріали: Спілка комуністів. — Маніфест Комуністичної Партії Карла Маркса і Фрідріха Енгельса. Міжнародне Товариство Робітників. — Статут I. Інтернаціоналу. II. Інтернаціоналу 1889—1914. Статут III. Інтернаціоналу.

Необхідність міжнародної боротьби пролетаріату відчувалася вже давно. В сорокових роках минулого століття, напередодні революції 1848 р. вже існувала тайна міжнародна організація, котра називалася "Спілка Комуністів". На чолі цієї спілки стояли Карл Маркс і Фрідріх Енгельс. На лондонському з'їзді цієї спілки, доручено їй скласти "Маніфест" в імені цієї спілки. Так повстав "Маніфест Комуністичної Партії", в якому великі борці пролетаріату перший раз виклали науково комуністичні ідеї.

В 1864 році в Лондоні під проводом К. Маркса повстало Міжнародне Товариство Робітників, яке описано отримало назву: I. Інтернаціонал. Статут того Товариства був такий:

1. Що визволене робітничою класом може здобути тільки саме робітництво;

2. Що, борючись за своє визволення, робітники повинні змагатися не до створення нових привілеїв і монополій, а до встановлення рівних для всіх прав і обов'язків і до скасування всякого класового панування;

3. Що господарче поневолене робітничою монополією власникови засобів виробу, себто всіх життєвих засобів, є головною причиною рабства в усіх його формах, усього суспільного лиха, усього духового вирождження і політичного погноблення робітництва;

4. Що господарче визволене робітництво є тою великою метою, котрій мусять підпорядковуватися всіякий політичний рух як засіб;*

5. Що всі змагання досягнути цієї мети зостаються для всіх безумисними наслідком недостатці солідарності між робітниками різних країн в кожній окремій країні; відсутності братерського союзу між робітниками різних країн;

6. Що визволене праці, будучи завданням не місцевим, а національним, а соціальним, зачіпає інтереси всіх країн, в котрих існує сучасний суспільний лад і до свого розв'язання потребує теоретичного і практичного співдіяння найпершодійших країн;

7. Що теперішнє одностороннє відродження робітничого руху в промислових країнах Європи, з одного боку, будить нові надії, з другого боку, поважно заважає повторенню старих помилок і вимагає негайно об'єднання всіх національних центрів "рухів".

8. Виду вище сказаного закладається як Міжнародне Товариство Робітників, яке заявляє, що всі належать до організації і окремі особи приймають правду, справедливості і моральності за основу своїх відносин до всіх людей, незалежно від їх раси, релігії або національності; не повинно бути обов'язків без прав, прав без обов'язків.

9. В сьому дусі випрацьований такий нижче поданий статут.

1. Товариство засноване з метою, щоб сотворити центральну точку зєднання і одноцілої діяльності робітничих організацій, які існують в різних країнах і стремлять до одної мети, цєнно: до взаємної піддержки, розвитку і повного визволення робітничої класи.

2. Се товариство називається Міжнародним Товариством Робітників.

3. Кожного року збирається загальний робітничий конгрес, в якому беруть участь делегати різних організацій Товариства. Конгрес формує загальні стремління робітничої класи, видає необхідні для успішної діяльності товариства постанови і вибирає членів Головної Ради Товариства.

4. Кожний конгрес назначає час і місце скликання найближшого конгресу.

5. Головна Рада складається з робітників різних національностей, які мають в Товаристві своїх представників. Вона вибирає з поміж себе членів, які кінче потрібні до ведення справ бюро: скарбника, головного секретара, окремих секретарів для різних країн і т. д.

6. Головна Рада повинна стати агентурою для зносив між ріжними національними або місцевими організаціями товариства, так щоб робітники кожної країни все мали відомості про рух їх класи в інших країнах, щоб одночасно і по загальному плану діяння були присутні до пізнання соціального положення різних країн Європи; щоб питання викликані одною з організацій Товариства, які мають загальний інтерес, могли обговорюватися з всіма прочими організаціями Товариства; і щоб, в тому випадку, коли з боку Товариства виїде домагане тої або другої практичної діяльності, напр. при міжнародних конфліктах, всі належали до Товариства організації могли виступити одночасно і одноцільно. Головна Рада може, коли знайде потрібним, звертатися з ріжними проектами до місцевих або національних робітничих організацій. Для об'легчення своїх зносив з ріжними організаціями Товариства, Головна Рада може видавати періодичні звіти.

7. Тому, що успіх робітничого руху кожної країни може бути забезпечений тільки їх союзом і одною думкою; тому, що з другого боку, діяльність Головної Ради дійсно об'легчить її в тому випадку, коли вона увійде у зв'язки тільки з немогутими національними центрами, а не з численними і розріжненими місцевими організаціями, то члени Міжнародного Товариства Робітників всіма силами повинні старатися і стремитися — кожний в своїй країні — до зєднання існуючих в ній робітничих організацій в одну національну спілку, з центральним управляючим організаційним центром. Само собою розуміється, що виконане цієї точки статута зависить від законів даної країни, і що кожна місцева організація може входити в безпосередні зносини з Головною Радою, коли відносно цього нема перепон з боку законів.

8. Кожда секція має право назначити окремого секретара для своїх зносив з Головною Радою.

9. Кожний, хто годить ся і відстоює принципи Міжнародного Товариства Робітників, може стати його членом. Але кожда організація Товариства відповідає за прийнятого нею члена.

10. При переїзді з одної країни в другу, кожний член Міжнародного Товариства знаходить братерську піддержку з боку місцевих членів Товариства.

11. Приналежні організації до Міжнародного Товариства, хоч стоять в дуже дружних і добрих відносинах і піддержують себе взаємно, затримують вестати питомі їм форми організації.

12. Сей статут може бути змінений конгресом, коли на се дадуть свою згоду дві третини присутніх на ньому уповноважених представників.

13. Все, не передвиджене статуттом, буде доловняти ся окремими правилами, залежними від контролю кожного конгресу.

В I. Інтернаціоналі було багато провідників робітничого руху з різних країн, але в його рядах не було потрібної єдності. Крім того, він не опирився на широкі робітничі маси, а уявляв собою скорше міжнародну спілку революційної пропаганди. 1871 р. в повстанні парижських робітників (Парижська Комуна) члени I. Інтернаціоналу брали в ньому живу участь. Після упадку комуни розпочали ся всюдї переслідування членів I. Інтернаціоналу. В 1874 р. I. Інтернаціонал розпав ся, обезсилений до того внутрішньою боротьбою між прихильниками Маркса і анархіста Бакуїна. По розпаді I. Інтернаціоналу в різних країнах стали зростати соціалістичні партії. Чим швидше розвивалась промишленість, тим швидше зростали і ці партії. Потреба робітничої піддержки і організації відчувалась ся нагльоті острого.

Ще в "Комуністичному Маніфесті" Маркс і Енгельс кинули гасло: "Пролетарі всіх країн, єдналите ся". Ось як писав про се Маркс і Енгельс закінчуючи свій "Маніфест": "Комуністи вважають негідним закривати свої погляди і наміри. Вони відкрито заявляють, що їх цілі будуть досягнені тільки шляхом революційного повстання всього дотеперішнього суспільного ладу. Нехай тремтять пануючі класи перед комуністичною революцією. Пролетаріят не має в ній нічого до втраченя, крім своїх кайданів — а до здобуття цілий світ!" Пролетарі всіх країн, єдналите ся!" (Кінець буде.)

до так, що французькі вуглевиди могли продавати своє вугле по вищих цінах, а консументи диставали дешевше. Англійська вуглева індустрія стреміла до того, щоб німецьке вугле продавати по світовій риночній ціні, або бодай по ціні французького вугля. А що у Франції панує тяжка індустрія, то спроба Бріана спричинила його упадок.

Французькі димари потребують коксу, а що в Саарській долині такого коксу нема, то французька індустрія заліза і стали мусять користуватися коксом з Рурського округу. І тому була спроба зменшити обов'язкову доставу вугля, а підвишити доставу коксу. Брак коксу у Франції і залізна руда в Німеччині спричинив те, що тяжкі індустрії обох країн дали свою згоду на створення великого гірничого тресту, який уже започаткований і який повстане напевно, коли робітництво не буде мати сили запобігти і перешкодити йому.

Знова англійська вуглева індустрія загрожена дуже доставою Франції німецького репараційного вугля. Вивіз англійського вугля до Франції з 11.6 мільйонів тонн змавів на 5.5. Становище вуглевої індустрії погіршила також індустріяна криза в Англії. Загально вісним є, що в останніх часах також у Чехословацькій становище вуглевої індустрії наслідком кризи вивозу і безробіття погіршило ся дуже.

З вуглем тісно зв'язане питання заліза. Наслідком війни потерпіла чимало також індустрія заліза і стали. В Німеччині відчувається ся дуже брак заліза, а у Франції для повного використання покладів криворізького заліза, також вуглевої індустрії, так що тут стоять на перешкоді великі труднощі. Парові машини і вози в цих країнах, переважно забрані з Росії — зужиті і нездібні до транспорту. А число товарних возів не вистарчає.

Майже ні один великий залізничний шлях Європи не є справді рентним підприємством у капіталістичному розумінні. Щодо залізниць, то в останніх роках не маємо ніяких уліпшень, а навпаки відомо самоходів і літаків ближню ріжні новості і удосконалення. Транспорт тягаровими самоходами на різних шляхах є далеко рентний шлях, головню тому, що нагрукують ся і вигрукують ся лише раз, бо самоходом можна підїздити від хати до хати. В англійських колоніях і Індії поширюється ся новість їзди самоходів по шинах, що з одної сторони не псує доріг, а з другої не нищить самоходів. Також поширене повітряного транспорту заповідає великі зміни і користи.

Основною індустрією розвою, доки не зужитують ся всі сили водної сили, являється ся вугле. Але війна спричинила вуглевої індустрії великі потрясення і зміни, до яких долати треба також наслідки і впливи соціальних рухів та економічної кризи. Загальне питання європейського вугля залежне від кожного розв'язання репараційної проблеми.

Німеччина, яка перед війною мала на вивіз понад 218 мільйонів пудів вугля, через мирний договір не лише утратила Саарську долину і більшу частину Горішнього Шлеску (в Горішнім Шлеску відступлено Полякам біля 75% вуглевої продукції), але мусять також доставляти репараційне вугле, головню Франції. Французька індустрія хотіла направити востаннє вугля в самій Франції, наслідком неможливості вивозу, змавіло надсподівано так, що навіть у французьких копальнях настала криза вивозу і безробіття. Однак основною експорту Франції було дешеве німецьке вугле. Через підвижку німецьких цін французьке і англійське вугле дешевіше.

Французькі вуглевиди могли продавати своє вугле по вищих цінах, а консументи диставали дешевше. Англійська вуглева індустрія стреміла до того, щоб німецьке вугле продавати по світовій риночній ціні, або бодай по ціні французького вугля. А що у Франції панує тяжка індустрія, то спроба Бріана спричинила його упадок.

Французькі димари потребують коксу, а що в Саарській долині такого коксу нема, то французька індустрія заліза і стали мусять користуватися коксом з Рурського округу. І тому була спроба зменшити обов'язкову доставу вугля, а підвишити доставу коксу. Брак коксу у Франції і залізна руда в Німеччині спричинив те, що тяжкі індустрії обох країн дали свою згоду на створення великого гірничого тресту, який уже започаткований і який повстане напевно, коли робітництво не буде мати сили запобігти і перешкодити йому.

Знова англійська вуглева індустрія загрожена дуже доставою Франції німецького репараційного вугля. Вивіз англійського вугля до Франції з 11.6 мільйонів тонн змавів на 5.5. Становище вуглевої індустрії погіршила також індустріяна криза в Англії. Загально вісним є, що в останніх часах також у Чехословацькій становище вуглевої індустрії наслідком кризи вивозу і безробіття погіршило ся дуже.

З вуглем тісно зв'язане питання заліза. Наслідком війни потерпіла чимало також індустрія заліза і стали. В Німеччині відчувається ся дуже брак заліза, а у Франції для повного використання покладів криворізького заліза, також вуглевої індустрії, так що тут стоять на перешкоді великі труднощі. Парові машини і вози в цих країнах, переважно забрані з Росії — зужиті і нездібні до транспорту. А число товарних возів не вистарчає.

Майже ні один великий залізничний шлях Європи не є справді рентним підприємством у капіталістичному розумінні. Щодо залізниць, то в останніх роках не маємо ніяких уліпшень, а навпаки відомо самоходів і літаків ближню ріжні новості і удосконалення. Транспорт тягаровими самоходами на різних шляхах є далеко рентний шлях, головню тому, що нагрукують ся і вигрукують ся лише раз, бо самоходом можна підїздити від хати до хати. В англійських колоніях і Індії поширюється ся новість їзди самоходів по шинах, що з одної сторони не псує доріг, а з другої не нищить самоходів. Також поширене повітряного транспорту заповідає великі зміни і користи.

Основною індустрією розвою, доки не зужитують ся всі сили водної сили, являється ся вугле. Але війна спричинила вуглевої індустрії великі потрясення і зміни, до яких долати треба також наслідки і впливи соціальних рухів та економічної кризи. Загальне питання європейського вугля залежне від кожного розв'язання репараційної проблеми.

Німеччина, яка перед війною мала на вивіз понад 218 мільйонів пудів вугля, через мирний договір не лише утратила Саарську долину і більшу частину Горішнього Шлеску (в Горішнім Шлеску відступлено Полякам біля 75% вуглевої продукції), але мусять також доставляти репараційне вугле, головню Франції. Французька індустрія хотіла направити востаннє вугля в самій Франції, наслідком неможливості вивозу, змавіло надсподівано так, що навіть у французьких копальнях настала криза вивозу і безробіття. Однак основною експорту Франції було дешеве німецьке вугле. Через підвижку німецьких цін французьке і англійське вугле дешевіше.

Французькі вуглевиди могли продавати своє вугле по вищих цінах, а консументи диставали дешевше. Англійська вуглева індустрія стреміла до того, щоб німецьке вугле продавати по світовій риночній ціні, або бодай по ціні французького вугля. А що у Франції панує тяжка індустрія, то спроба Бріана спричинила його упадок.

Французькі димари потребують коксу, а що в Саарській долині такого коксу нема, то французька індустрія заліза і стали мусять користуватися коксом з Рурського округу. І тому була спроба зменшити обов'язкову доставу вугля, а підвишити доставу коксу. Брак коксу у Франції і залізна руда в Німеччині спричинив те, що тяжкі індустрії обох країн дали свою згоду на створення великого гірничого тресту, який уже започаткований і який повстане напевно, коли робітництво не буде мати сили запобігти і перешкодити йому.

Знова англійська вуглева індустрія загрожена дуже доставою Франції німецького репараційного вугля. Вивіз англійського вугля до Франції з 11.6 мільйонів тонн змавів на 5.5. Становище вуглевої індустрії погіршила також індустріяна криза в Англії. Загально вісним є, що в останніх часах також у Чехословацькій становище вуглевої індустрії наслідком кризи вивозу і безробіття погіршило ся дуже.

ФОНД ПОМОЧИ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

НА ФОНД ПОМОЧИ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ ВПЛИНУЛО:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'Збірка товаришів в Екшо, Альта', 'Товариство ім. Івана Франка в Порт-Артурі, Онт.', etc.

ЖЕНЩИНИ НА ПОМОЧЬ БОРЦЯМ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ.

Дня 27. листопада відбулась в Женеві т-ва "Воля" в Ріджайні лекція на тему "Хто такі комуністи". По скінченню лекції, лектор пояснив присутнім рязке положення Сх. Галичини, та її умовини, в яких борються там галицькі селяни і робітники, а найголовніший умовини цих борців революціонерів, які толять ся в польських тюрмах.

По прочтанню відозви комітету поміч політичним в'язням Сх. Галичини, жєнщини, члєнки т-ва "Воля", рішмля поспішити з поміччю борцям за освободженє Сх. Галичини з кінців польської шляхти і виснажували на сю ціль з каси товариства \$15.00.

Жєнщини в Ріджайні визнають всіх робітників і робітниць Канади поспішити з поміччю борцям Сх. Галичини, які під червоным прапором борять ся не за панську, але за Радянську Галичину, але тисячі їх тепер толять ся в польських тюрмах. Спіймні товариші і товаришки їм на поміч!

На сю так велику і важну ціль зложили свій денний заробток сльдоуючі товариші:

Table with 2 columns: Donor Name and Amount. Includes entries like 'С. Юзак', 'І. Кусеня', 'М. Козловський', etc.

Зібравши ще \$6.00 на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині, вислали їх на адресу "Укр. Роб. Вісти" і прошу доучити до висланих попередно \$29.00. Разом всіх грошей вислали \$35.00.

Товариші! Складайте жертви на фонд політичних в'язнів в Східній Галичині!

NOVA KNIZHKA! -- NOVA KNIZHKA!
Що тільки появилася з друку і продаєть ся дуже швидко книжка для кожного робітника і робітничі п. н.
КАРЛ МАРКС
ПОГО ЖИТЕ І ДІЯЛЬНІСТЬ.
Написав Ю. Стеклов.
Книжка вийшла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Касяненка. Надрукована в малих виділних формах, на книжковій папері і обнімає 110 сторінок друку. Поділена на такі розділи: 1. Рови підготовки. — 2. Вироблене нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Період реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Сприяє соціалістичному рухови в подвійних краях. — 7. Дещо про особисте Марксове жите. — 8. Значення Маркса в науці.
Ціна тільки 25 центів.
Замовлення посилайте на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

НАДІСЛАНЕ

ТОВАРИШІ В ГЕМТРЕМ НА ПОМІЧ "УКР. РОБ. ВІСТІМ".

Гемтрем, Міч.

Дорогі Товариші! В задушеном повітряні Вам "моя ордер" на суму \$58.00, в якій є вкладені переказати і жертви на пресовий фонд, так на "Укр. Роб. Вісти" як на "Голос Праці", з 9-ти серед членів відділу У.С.Р.П.А. ч. 9-и в Гемтрем. Прошу також помістити отримані нами відділу міста зводили тямку боротьбу з суррогатними силами і з деморалізують баламутити і клеветати в самих же організованих робітничих рядах. Коли сформовано Українську Секцію Р. П. А. і повинна її орган "Робітничі Права", ми мали місце для обговорення своїх організаційних справ. Ми видавали свій орган з тяжким трудом, бо секція була слабенька, але товариші тямкули за і послідовно, щоб втримати, бо розуміли значення своєї газети.

Проти Робітничої Партії, нашій секції і "Робітничі Права" виступили "Укр. Шоденні Вісти" на отверту боротьбу, про яку всім товаришам дуже добре відомо. Нам обидано всіма назвами, а словами "шестристі", "опортуністи" послугувало ся як в Галичині словом "Жид", для постраху дітей. "Робітничі Права" названо жовтою, контрреволюційною іматкою, а вона, зі своєї сторони не показала тона, котра за накруту відносна чистота і ніша здригати нині в кулак снідає. Ряди організованих робітників почали гитити і розвалювати і нині, можна сказати, робітничий рух українськими робітниками в Злучених Державах поглибів до хорого чоловіка, що тямкули що перейорю операцію і не може ще піднести газети, замараненої калюфором.

В той самий час, ми не без задрости самі за тим, як товариші в Канаді успішно і гармонійно ведуть всю свою роботу. Ми звертаємось до Бюро У.С.Р.П.А. з запитаннями: чому воно не порозумілось з Вами і чому наш часисник "Роб. Права" і "Укр. Роб. Вісти" не проголосили одна другої, але всіх відповідей ми не одержали. Ми вже самі думали порозумілись з Вами в сій справі, та не хотіли виступати понад голови наших "верхів", ми все ще ждали, що в сій справі буде зроблено.

Темчасом дізнались того, що "Роб. Права" без жадного повідомлення, або хоч якого пояснення бойдів за членства У.С.Р.П.А. перестала виходити. Члени нашій секції, не говорячи вже про читачів взагалі, по нийнійшій дню не дізнались і слова пояснення, що сталося з "Роб. Права".

Нарешті довідуємось з "Укр. Шоденні Вісти", що вони вже заручились з "Роб. Права" (як, коли і на яких умовах), про це не маємо поняття. "У. Ш. В." вже не звуть себе органом укр. відділу Соція Робітників Америки, і не заявляють нічим органом вони є, так, що в нас не стало-своє-органу. Замаранено, верхів, що це все значить, а вони відповіли: "Так було треба, мусите на це згодитись". Гарна відповідь на те, котрі створили були свій орган.

Так отже ми осталися на якийсь час без часисника, в котрим ми могли висказати свою думку і через те наш відділ рішив звернутись до "Укр. Робітничих Вісти" з просьбою, щоб дали нам змогу висловитись на своїх сторінках про наш організаційний справу до той пори, поки в нас не введець дієвий порядок в У.С.Р.П.А. і поки не буде свого власного членством визнаного органу. В англійській мові офіційним органом для нас є "The Worker", котрий ми повинні і будемо піддержувати.

Ми, члени відділу У.С.Р.П.А. в Гемтрем бажали і бажемо широго, не лукавого, об'єднання наших дітей розкошених і порізаних рядами, та створення одної сильної організації для боротьби з нашим класовим ворогом, а не поборювання себе самих. І тому не можемо стерпіти того легководного поступовання верхів з обох сторін відносно сій справі.

Достій гри в організацію, товариші. Пора справи брати поважно під розвату і рішати їх розумно. Треба уважати і на членство організації і дати йому голос, а треба також не забувати і на те, що за нами і нашою роботою садиць загаль робітників. Коли в нас іде реорганізація, то нехай же вона відбудець ся так, щоб наша організація вийшла сильніша, скріплена; треба означити і вчинити геть з організації все, що спинало її розвиток, троїть її в минувшій і підтримати всі ті добрі корисні. Не треба замочувати, замазувати і крити те, що застрямо в організації. Нехай загаль робітників розуміє, що ми справді робимо корисну роботу.

Не можна політичні справи органу так як вона в нас сечічас. На місці двох часисників ("Р.П." і "У. Ш.В.") заплямлені лайками з часу фракційної боротьби, треба видати новий орган, або відновити "Робітничі Права", який нічим не заплямлений, а не комбінацію двох газет, що вели з собою боротьбу, бо та комбінація не може тишитись довірем і збіжж вона не є, і сльи вже не признають, то прикладом фракційного поділу?

Та найголовніше, треба перевести дієсне об'єднання нині, а не лише верхів і треба, щоб у сій тій роботі прийняло участь все членство, аби воно знало що робить ся, а не лише верхи.

З огляду на те, що тепер ведеть ся кампанія за фондами на допомогу робітничої преси, ми також сповіємо свій обовязок супроти наших робітничих часисників і проголосимо червоною мислю, для збору фонду на допомогу офіційному органу Р.П.А. "The Worker" і "Укр. Робітничих Вісти", котрі завжди вказують українським робітникам правильний шлях боротьби і стоять на сторожі їхніх інтересів.

Допоможіть сям нашим сьвітлим провідникам котрі ширю служили нам в минувшій і котрі допоможуть нам сьвітлом своєї науки придержати правильний шлях і на будуче.

В. Олекса.

Ваш Редакції. Уступачи домагаються товаришів з Гемтрем, ми дали місце їх допису в "У.Р.В.", однак на сій місці заявляємо, що більше на сию тему ніяких дописів містити не будемо. Если в американських товаришів неперозуміння, то їх повинно ся внутрі організації і зааграти "Укр. Роб. Вісти" абсолютно не хочуть в сій спорі вмшуватись.

Дромгелер, Алта.

На посылку т.-О. Гикаво складано на пресовий фонд "У. Р. В." \$5.00 і закладаю всіх місцевих товаришів і товаришок, котрі були вже раз покладки, аби сповняли свій обовязок. Хай живуть "У. Р. В."!

Ф. Кавецкий.

Ваш Редакції. Уступачи домагаються товаришів з Гемтрем, ми дали місце їх допису в "У.Р.В.", однак на сій місці заявляємо, що більше на сию тему ніяких дописів містити не будемо. Если в американських товаришів неперозуміння, то їх повинно ся внутрі організації і зааграти "Укр. Роб. Вісти" абсолютно не хочуть в сій спорі вмшуватись.

Дромгелер, Алта.

На посылку т.-О. Гикаво складано на пресовий фонд "У. Р. В." \$5.00 і закладаю всіх місцевих товаришів і товаришок, котрі були вже раз покладки, аби сповняли свій обовязок. Хай живуть "У. Р. В."!

Ф. Кавецкий.

Ваш Редакції. Уступачи домагаються товаришів з Гемтрем, ми дали місце їх допису в "У.Р.В.", однак на сій місці заявляємо, що більше на сию тему ніяких дописів містити не будемо. Если в американських товаришів неперозуміння, то їх повинно ся внутрі організації і зааграти "Укр. Роб. Вісти" абсолютно не хочуть в сій спорі вмшуватись.

Кадоміт, Алта.

Минушого разу вислали ми з сій місцевості збірку на переказу в сумі \$98.25, з сям разом вислали збірку на пресовий фонд в сумі \$39.00, що т. Д. Митович і А. Черчук зібрали на листи чч. 266 і 178. Хотий число українських робітників в сій місцевості мале, однак товариші розуміючи конечну потребу несена матеріальною помічю нашій часисні "У. Р. В." — спішать її на поміч.

Товариші! Покажіть черний сьвіт, що ми члени нашій великій робітничій сьмі докламо на ділі свою класову свідомість, та що ми вміємо осудити хто нам ворог а хто приятель.

Товариші! Відкажіть до Вас не тому, щоб ми не іма фігурувало на сторінках нашій часисні, а тому, що до сего мене заставляє мій протаретський обовязок.

І хоту сказати пару сів до до нашій часисні "У. Р. В." Товариші, ви знаєте добре, що "У. Р. В." не видає якась шаяка "патріотизм" на бізнес.

"Укр. Роб. Вісти" видають ся товаришам українських робітників, котрим необхідно потреба від такого видавництва, яке стоило би в обороні робітників і білих фермерів. Наша часисні "У. Р. В." стоить тільки в обороні пролетарів і білих фермерів і несе між них ту науку і класову свідомість, якої нам в теперішніх обставинах потреба. Отже подумайте, товариші, чи потреба до нас апелювати і просити? Думаю, що ні. Если ж ні, так всі до праці! Своєю сьмі обовязок солідарно, най наш вороги чернотіть зі злости, хай голови потратять так як зми хочали, як класово сьвідомі робітники стоїмо одним протаретським фронтом проти усіх паразитів.

На листу т.-Л. Митовича ч. 176 зложили на пресовий фонд:

Л. Митович \$5.25
Д. Котик 5.00
Д. Стурмо 2.00
Т. Никифорук 2.00
І. Андришак 2.00
Ю. Никифорук 1.00
Р. Блезі 1.00
М. Ханасик 1.00
В. Блаженко 5.00
І. Загара 25.00

На листу т.-А. Черчука ч. 266 зложили на пресовий фонд:

А. Черчук \$7.00
Н. Пашак 4.00
К. Гуліма 2.00
В. Лотоцький 2.00
В. Гуліма 1.00
М. Гасяк 1.00
І. Гец 1.00
М. Мидлюк 1.00

Всіх жертводавців ширя подяка. А. Черчук.

Дромгелер, Алта.

В червоному місяці листоділа до "У.Р.В." і "Т.П." місцеві філія Стоу. Укр. Роб. Дім і Товариство Женщин. Робітничі разом устроїли кампанію збирання пресового фонду і переказували, а Драм. Спів. Кружок при філії У.Р.Д. ухвалив на своїх зборах устроїти підприємства перших двох тижнів в місяцю грудню, а не в листопаді тому, що місцевий Роб. Дім потребував сямий матеріальною помічю.

Отже товариші і товаришки колектори зібрани на пресовий фонд \$180.00 а на переказу \$194.00.

На прес. фонд жертводали сьлідуочі товариші:

Д. Скориченко \$5.00
М. Еришчук 5.00
Н. А. Сиверський 5.00
П. С. Гута 5.00
П. Вашичін 5.00
Н. Дилівський 5.00
Н. Винник 5.00
Ю. Макух 5.00
Р. Смирнінський 5.00
Роман Волошук 5.00
Е. Кузик 5.00
Сині Григорійчук 5.00
М. Паруцький 5.00
В. Болдарук 5.00
Я. Бабій 5.00
Я. Церковник 5.00
О. Унгельско 5.00
Николай Харик 5.00
Іван Меліх 3.00
Д. Король 3.00
Е. М. Криско 3.00
Т. Скриничук 3.00
М. Лешківський 3.00
І. Костюк 3.00
М. Сторожук 2.00
П. Никифорук 2.00
Ст. Антез 2.00
А. Ф. Веренка 2.00
Ст. Никифорук 2.00
Іван Андришчук 2.00
П. Майчук 2.00
П. Захарчук 2.00
Іван Стефанюк 2.00
Ю. Ганюк 2.00
Тимофій Парачини 2.00
Іван Барабаш 1.00
Іван П. Волянська 1.00
П. Миронюк 1.00
В. М. Николайчук 1.00
Гр. Галаз 1.00
Т.-ка П. Волянська 1.00
Іван Серета 1.00
С. Криско 1.00
І. Пидборницький 1.00
Ю. Макух 1.00
О. Гикавий 1.00
Т.-ка А. Шпіляк 1.00
Т.-ка А. Патек 1.00
Т.-ка К. Зинькевич 1.00
Мару Арре 1.00
Jakuson 1.00
М. Семка 1.00
Ф. Умла 1.00
П. Мальований 1.00
Д. Серета 1.00
Т. Семка 1.00
В. Д. Феліч 1.00
Т.-ка П. Сьвірницька 1.00
М. Сириничук 1.00

Всіх жертводавців і колекторам в імєні місцевої філії У.Р.Д. і "У.Р.В." складаю ширя товариську подяку.

Помимо тяжкого положення по 6 місячній страйку робітників і робітничій околиці Дромгелер радо поспішав на поміч своїй пресі, хотий ще много таких робітників, що відносять ся до своєї власної справи бай-душко. Але сьвідомі робітники працювали і будуть працювати в користь своєї преси, бо та преса має освідомити тих, що нині з неспівомістю може їх ліхи на робітничу газету. Таких ніхто не дивець ся, бо вони не сьвідомі.

За заряд У. Р. Д. Д.-к.

Вест Форт Вільям, Онт.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам \$43.05, т. є, \$30.00 на переказу, а \$13.05 на пресовий фонд "У.Р.В."

На переказу зібрав т. І. Горняк \$20.00 а т. В. Перуник \$10.00. На пресовий фонд зібрав т. С. Рубанец на листу ч. 396:

В. Гайовський \$1.00
М. Довгана 1.00
І. Кравчик 1.00
Л. Лученко 1.00
А. Шпекмо 1.00
О. Кушнір 1.00
С. Гершко 1.00

З тов. привітом, Анна Шпекмо.

Шановні Товариші! Бачучи потребу поміч нашій часисні "У. Р. В." тугешні товаришки робітничі устроїли забаву, з якої прийшло \$32.25. Со суму послаємо на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти".

З тов. привітом, М. Жыткя, секр.

Екшн, Алта.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам \$46.35, т. є, \$13.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", \$10.00 на переказу "У.Р.В." і "Т.П.", \$13.35 як жертву від товаришів в Кардіф на листу ч. \$8.00 на переказу "Землі і Воля".

Збіркою переказали і прес. фонду зняв ся т. Д. Ватаманюк. На листу ч. 179 зложили на пресовий фонд:

М. Орлячук \$5.00
Д. Ватаманюк 5.00
С. Дзерик 1.00
А. Юрченко 1.00
Ю. Ватаманюк 1.00

З товаришським привітом, А. Юрченко, секр.

Мус Джо, Саск.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам на переказу "У.Р. В." і "Т. П." \$49.00, на прес. фонд "У. Р. В." і "Т. П." \$12.50 і з продажі "У. Р. В." \$13.00, що робить разом \$74.50.

На пресовий фонд "У.Р.В." зложили:

Т.-ка Емілія Жарська 1.00
Steve Selek 1.00
Д. Небога 1.00
Н. Корса 1.00
С. Вершигора 1.00
На переказу 10.00
Товаришка Кароліна Ткачук збрала на листу ч. 249 на пресовий фонд:

Іван Самотюк 1.00
Іван Юрчук 1.00
П. Іванічук 1.00
Ю. Никифорук 1.00
О. Гаушко 1.00
І. Самотюк 1.00
Т.-ка К. Гикава 1.00
Т.-ка П. Андришук 1.00
М. Кіт 1.00
К. Соловський 1.00
П. Юхим 1.00
П.-Шкурган 1.00
Ф. Ханаска 1.00
А. Метан 1.00
Д. Меліш 1.00
І. Браун 1.00
Т.-ка М. Жарська 1.00
Т. Борт 1.00
Ю. Шпіляк 1.00
Т.-ка К. Пожарник 1.00
Т.-ка М. Мельничук 1.00
W. Gardine 1.00
H. Maffett 1.00
Helen Huso 1.00
Юліана Юрчанка 1.00
Василь Коласко 1.00

Разом прес. фонду \$180.00
Переказу \$194.00

Разом \$374.00

Всім жертводавцям і колекторам в імєні місцевої філії У.Р.Д. і "У.Р.В." складаю ширя товариську подяку.

Кенмор, Алта.

Дорогі Товариші! Посилаю Вам \$6.00 на переказу "У. Р. В." і "Т. П." а \$1.00 на пресовий фонд "У. Р. В." від т. Ф. Пастухова.

З тов. привітом, С. Драпка.

Летбридж, Алта.

Шановні Товариші! Бачучи потребу поміч нашій часисні "У. Р. В." тугешні товаришки робітничі устроїли забаву, з якої прийшло \$32.25. Со суму послаємо на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти".

Дорогі Товариші! В задушеном повітряні Вам "моя ордер" на суму \$58.00, в якій є вкладені переказати і жертви на пресовий фонд, так на "Укр. Роб. Вісти" як на "Голос Праці", з 9-ти серед членів відділу У.С.Р.П.А. ч. 9-и в Гемтрем. Прошу також помістити отримані нами відділу міста зводили тямку боротьбу з суррогатними силами і з деморалізують баламутити і клеветати в самих же організованих робітничих рядах. Коли сформовано Українську Секцію Р. П. А. і повинна її орган "Робітничі Права", ми мали місце для обговорення своїх організаційних справ. Ми видавали свій орган з тяжким трудом, бо секція була слабенька, але товариші тямкули за і послідовно, щоб втримати, бо розуміли значення своєї газети.

Проти Робітничої Партії, нашій секції і "Робітничі Права" виступили "Укр. Шоденні Вісти" на отверту боротьбу, про яку всім товаришам дуже добре відомо. Нам обидано всіма назвами, а словами "шестристі", "опортуністи" послугувало ся як в Галичині словом "Жид", для постраху дітей. "Робітничі Права" названо жовтою, контрреволюційною іматкою, а вона, зі своєї сторони не показала тона, котра за накруту відносна чистота і ніша здригати нині в кулак снідає. Ряди організованих робітників почали гитити і розвалювати і нині, можна сказати, робітничий рух українськими робітниками в Злучених Державах поглибів до хорого чоловіка, що тямкули що перейорю операцію і не може ще піднести газети, замараненої калюфором.

В той самий час, ми не без задрости самі за тим, як товариші в Канаді успішно і гармонійно ведуть всю свою роботу. Ми звертаємось до Бюро У.С.Р.П.А. з запитаннями: чому воно не порозумілось з Вами і чому наш часисник "Роб. Права" і "Укр. Роб. Вісти" не проголосили одна другої, але всіх відповідей ми не одержали. Ми вже самі думали порозумілись з Вами в сій справі, та не хотіли виступати понад голови наших "верхів", ми все ще ждали, що в сій справі буде зроблено.

Темчасом дізнались того, що "Роб. Права" без жадного повідомлення, або хоч якого пояснення бойдів за членства У.С.Р.П.А. перестала виходити. Члени нашій секції, не говорячи вже про читачів взагалі, по нийнійшій дню не дізнались і слова пояснення, що сталося з "Роб. Права".

Нарешті довідуємось з "Укр. Шоденні Вісти", що вони вже заручились з "Роб. Права" (як, коли і на яких умовах), про це не маємо поняття. "У. Ш. В." вже не звуть себе органом укр. відділу Соція Робітників Америки, і не заявляють нічим органом вони є, так, що в нас не стало-своє-органу. Замаранено, верхів, що це все значить, а вони відповіли: "Так було треба, мусите на це згодитись". Гарна відповідь на те, котрі створили були свій орган.

Так отже ми осталися на якийсь час без часисника, в котрим ми могли висказати свою думку і через те наш відділ рішив звернутись до "Укр. Робітничих Вісти" з просьбою, щоб дали нам змогу висловитись на своїх сторінках про наш організаційний справу до той пори, поки в нас не введець дієвий порядок в У.С.Р.П.А. і поки не буде свого власного членством визнаного органу. В англійській мові офіційним органом для нас є "The Worker", котрий ми повинні і будемо піддержувати.

Ми, члени відділу У.С.Р.П.А. в Гемтрем бажали і бажемо широго, не лукавого, об'єднання наших дітей розкошених і порізаних рядами, та створення одної сильної організації для боротьби з нашим класовим ворогом, а не поборювання себе самих. І тому не можемо стерпіти того легководного поступовання верхів з обох сторін відносно сій справі.

Достій гри в організацію, товариші. Пора справи брати поважно під розвату і рішати їх розумно. Треба уважати і на членство організації і дати йому голос, а треба також не забувати і на те, що за нами і нашою роботою садиць загаль робітників. Коли в нас іде реорганізація, то нехай же вона відбудець ся так, щоб наша організація вийшла сильніша, скріплена; треба означити і вчинити геть з організації все, що спинало її розвиток, троїть її в минувшій і підтримати всі ті добрі корисні. Не треба замочувати, замазувати і крити те, що застрямо в організації. Нехай загаль робітників розуміє, що ми справді робимо корисну роботу.

Не можна політичні справи органу так як вона в нас сечічас. На місці двох часисників ("Р.П." і "У. Ш.В.") заплямлені лайками з часу фракційної боротьби, треба видати новий орган, або відновити "Робітничі Права", який нічим не заплямлений, а не комбінацію двох газет, що вели з собою боротьбу, бо та комбінація не може тишитись довірем і збіжж вона не є, і сльи вже не признають, то прикладом фракційного поділу?

Та найголовніше, треба перевести дієсне об'єднання нині, а не лише верхів і треба, щоб у сій тій роботі прийняло участь все членство, аби воно знало що робить ся, а не лише верхи.

З огляду на те, що тепер ведеть ся кампанія за фондами на допомогу робітничої преси, ми також сповіємо свій обовязок супроти наших робітничих часисників і проголосимо червоною мислю, для збору фонду на допомогу офіційному органу Р.П.А. "The Worker" і "Укр. Робітничих Вісти", котрі завжди вказують українським робітникам правильний шлях боротьби і стоять на сторожі їхніх інтересів.

УВАГА! УВАГА! ПОЗІР! ТРАНСКОНА ПОЗІР!

Отсим даєсь до відома членів і членкиням Тов-а "Зап. Січ" у Вест Форт Вільям, що Загальні Річні Збори Тов-а відбудуть ся в неділю, 14. сьчня 1923 р. о год. 2-ій полудні.

Кожний член і членкиня обовязково повинні прийти на означений час.

Рівнож запрошуєть ся всіх укр. робітників в місцевості і з околиці, котрі интересують ся справами тов-а прийти і почути звіт діяльності тов-а за рік 1922. Також просить ся і тих, котрі бажалиб вступити в члени тов-а.

Члени тов-а "Зап. Січ", котрі не можуть бути присутніми на зборах, звольте вининити вкладки і прислати своє повномочіє на руки секретаря.

Фері, Б. К.

Дорогі Товариші! Разом з сям листом вислаю листи, число 241 і 279, на котрі зібрав переказати на "Укр. Робітничі Вісти" і "Голос Праці" \$15.00, на пресовий фонд "Укр. Роб. Вісти" \$12.00, а на поміч політичним зв'язям в Сх. Галичині від Писофа Мінського \$9.00, з розпродажі "Голосу Праці" 20.00, що разом робить \$29.00.

На пресовий фонд зложили:

Писоф Міншук \$5.00
В. Мойсук 3.00
П. Литвин 2.00
П. Баршавський 2.00

З товаришським привітом, В. Мойсук.

Кенмор, Алта.

УВАГА! УВАГА! ПОЗІР! ТРАНСКОНА ПОЗІР!

В суботу, 16-го грудня, о год. 7.30 вечером, в Сомервил Гали, відграєть ся представлене в трох актах п. н.

"НА ВІДПУСТ ДО КИВА"

Коли бажаете добре поспіяти, так не омійте сїя нагоди. В суботу, 23-го грудня, о год. 7.30 вечером, в Сомервил Гали, відграєть ся друге представлене в чотирох актах п. н.

"ДЯЧИХА"

Представлене відграють а-матори з Відд. Укр. Роб. Дому ім. Т. Шевченка і Т-ва "Злука" ім. Розі Люксембург.

Для тих, хто бажаето танцювати, буде грати музика перед і представленем.

Весь дохід на сплату догву Укр. Роб. Дому в Трансконі. Приходіть громадо!

Комітет.

МАЮ НА ПРОДАЖ фарму, фармерську машинерію, 6 коней, сіно і насьне. Продам таво. Могу продати лише машинерію і коні за \$700.00 а поле з будинками на половині хатба на 15 аїт спати. Пишіть на адресу: M. Woroshe Calder, Sta., Sask.

ФАРМА НА ПРОДАЖ 3 причини, що переносу ся до Торонто дати дітям висшу школу, хочу продати 100-акрову фарму. Вся обфенсована, 15 мінут ходу до міста Укєбрідж, 23 акри засіяно озимим житою, 22 акри люцерні з конюшиною, 10 акрів сіна, невеличкий сад, добре забудоване, земля досить урожайна. Продам таво, бо лише за \$3,800.00; з того \$1,000.00 готівкою а решта на легкі спати. По більшій інформації прошу писати до: John Wasyluk Box 220 Uxbridge, Ont. (103)

ЧИТАЙТЕ І ПІДДЕРЖУЙТЕ РОБІТНИЧУ ПРЕСУ!

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ", виходять два рази на тиждень. Переказати вносить \$4.00 на рік, \$2.00 на півроку. Адреса: UK